



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Šenkovou, v právní věci

žalobce:

██████ P ██████ R ██████ narozený ██████
bytem ██████

zastoupený advokátem Doc. JUDr. Bc. Tomášem Gřivnou, Ph. D.,
sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti,
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Nové Město Praha 2

o zaplacení částky 5 869 595,48 Kč s příslušenstvím a o omluvu,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 606 709,28 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5% ročně od 22. 6. 2018 do zaplacení a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci zákonné úroky z prodlení z částky 733 328 Kč ve výši 8,5% ročně od 22. 6. 2018 do 6. 11. 2018 a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žaloba o zaplacení částky 4 555 445 Kč s příslušenstvím se zamítá.
- IV. Žaloba, aby žalovaná byla povinna do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku se žalobci omluvit, a to tím způsobem, že jednak zajistí doručení omluvného úředního dopisu opatřeného podpisem ministra spravedlnosti, popř. vedoucího odboru odškodňování, a

to k rukám žalobce, jednak zajistí zveřejnění omluvy v tištěné a elektronické verzi periodik a zpravodajských serverů aktuálně.cz, blesk.cz, ceskapozice.cz, ceskatelevize.cz, deník.cz, echo24.cz, forum24.cz, idnes.cz, ihned.cz, irozhlas.cz, lidovky.cz, malostranskadrbna.cz, metro.cz, novinky.cz, reflex.cz a tyden.cz, kdy bude text omluvy v obou případech následujícího znění: „omluva panu [REDAKCE] P [REDAKCE] R [REDAKCE] za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním - Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti se omlouvá panu [REDAKCE] P [REDAKCE] R [REDAKCE] nar. [REDAKCE] neboť v trestním řízení vedeném nejprve u Policie České republiky, Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura České Budějovice, pod sp. zn. [REDAKCE] a posléze u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] došlo vůči jeho osobě dne 26. března 2013 k vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, v důsledku čehož mu vznikla nemajetková újma“, se zamítá.

- V. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 162 704 Kč k rukám právního zástupce žalobce, advokáta Doc. JUDr. Bc. Tomáše Gřivny, Ph. D., a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá po žalované zaplacení částky 5 896 595,48 Kč s příslušenstvím a dále vyslovení a uveřejnění písemné omluvy. Žalobce v žalobě uvedl, že škoda a nemajetková újma vznikly žalobci v důsledku trestního stíhání vedeného proti jeho osobě, na základě usnesení policejního orgánu Policie České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura České Budějovice, ze dne 26. 3. 2013, č. j. [REDAKCE] a to pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1, odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku a pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ustanovení § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jakož i důsledku souvisejícího trestního řízení. Skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, souvisel s postavením žalobce jako člena [REDAKCE] Žalobce s dalšími obviněnými měl zadavateli [REDAKCE] způsobit škodu ve výši 24 873 384 Kč. V trestním řízení žalobce byla dne 17. 6. 2014 podána obžaloba a následně 8. 9. 2016 rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ve věci sp. zn. [REDAKCE] tak, že obžalovaný je v souladu s ustanovením § 226 písm. b) trestního řádu, zproštěn obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek, nebyl trestným činem. Rozsudek soudu I. stupně nabyl ve vztahu k žalobci právní moci dne 31. 7. 2017. Žalobce dne 21. 12. 2017 uplatnil svůj nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy u žalované. Žalobce podanou žalobou požadoval náhradu nákladů právního zastoupení – obhajoby v trestním řízení v celkové výši 632 733,20 Kč. Dále žalobce požadoval částku 263 862,28 Kč, jako náklady vynaložené na znalecké posudky společnosti Expert Group, s.r.o. Dále žalobce požaduje náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním, ve výši 5 000 000 Kč a omluvu České republiky - Ministerstva spravedlnosti, která bude zveřejněna ve vybraných periodikách. Co se týká zásahu trestního stíhání do morální sféry osobnosti žalobce, zde žalobce uvádí, že v důsledku nezákonného trestního stíhání zcela ztratil důvěru v Policii České republiky. Kromě jiného k tomu vedla skutečnost, že při sepisování usnesení o zahájení trestního stíhání v této věci, použil policejní vyšetřovatel doslovně celistvé části textu ze studentské práce syna žalobce, M [REDAKCE] R [REDAKCE] Tato skutečnost syna žalobce i žalobce velmi zasáhla; v důsledku tohoto pochybení, byl policejní vyšetřovatel [REDAKCE] H [REDAKCE] prověřován Generální inspekcí bezpečnostních sborů. Ze spáchání trestných činů porušení autorského práva podle ustanovení § 270 odst. 1 trestního zákona a zneužití pravomoci úřední osoby, podle ustanovení § 329 odst. 1 trestního zákona. Žalobce má a to, že celé trestní řízení vůči jeho osobě, bylo vedeno zcela účelově a neobjektivně, s cílem najít viníka takzvané kauzy

██████████ mající však svůj původ již v roce 2005, tedy v době zcela jiné politické reprezentace ██████████. Trestní stíhání poškodilo dobrou pověst žalobce, jako bezúhonného občana, bývalého vrcholového manažera mezinárodní společnosti a politika, v očích jeho voličů, jako kandidáta politické strany ██████████ jakož i rodinných příslušníků a přátel. Žalobce měl v důsledku vedeného trestního stíhání velkou obavu o budoucnost svou i své rodiny, právě v souvislosti s tím, jak bude dále ve věci postupováno. Zahájení a vedení trestního stíhání se negativním způsobem podepsalo rovněž na zdravotním stavu žalobce, který trpěl velkým stresem, nespavostí, častými změnami nálad, nechutenstvím, celkovou apatií, jakož i silnými pocity beznaděje. V některých případech musel žalobce použít předepsaná hypnotika. Enormní stresová zátěž a jiná vyčízenost žalobce trestním stíháním, znamenali významný zásah do jeho volnočasových aktivit, spočívajících v provozování výkonnostního sportu. Žalobce byl nucen omezit svojí pravidelnou účast na náročných vytrvalostních závodech, jakož i na souvisejících trénincích. Trestním stíháním způsobilo rovněž i silné rodinné komplikace, když tato situace způsobila potíže zejména jeho synům, kteří v té době studovali střední a vysokou školu a byli v souvislosti s trestním stíháním žalobce, vystavováni negativní pozornosti jak ze strany svých spolužáků, tak i učitelů. Zároveň se od žalobce odvrátilo v průběhu jeho trestního stíhání množství jeho přátel, známých a kolegů. Z hlediska pracovně ekonomického, trestní stíhání poškodilo dobrou pověst žalobce jako aktivního politika v komunální politice. Značnou míru poškození dobrého jména žalobci způsobila i značná medializace jeho případu. Skutečnost, že byl žalobce trestně stíhán, negativně ovlivnila jeho kandidaturu v rámci voleb do zastupitelstva ██████████.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že žalobou uplatněný nárok neuznává. Žalovaná učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce uplatnil dne 21. 12. 2017 nárok na náhradu škody ve výši 5 896 595,48 Kč, sestávající se z náhrady škody ve formě nákladů právního zastoupení, nákladů na vypracování znaleckého posudku a z náhrady nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání, to vše v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. ██████████. Žalovaná požadavku žalobce na náhradu škody vyhověla co do částky 625 238 Kč a požadavku na náhradu nemajetkové újmy co do částky 108 000 Kč. Toto sdělila žalobci svým stanoviskem ze dne 31. 10. 2018. Zároveň s tím žalovaná k rukám žalobce zaslala omluvný dopis, obsahující omluvu žalobci za vedení nezákonného trestního stíhání vůči jeho osobě. Žalovaná dále učinila nesporným průběh trestního řízení vedeného proti žalobci, tedy že trestní stíhání proti žalobci bylo zahájeno dne 26. 3. 2013 usnesením o zahájení trestního stíhání pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, a pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ustanovení § 248 odst. 2 alínea druhá odst. 4, písm. a) trestního zákoníku, spáchané ve spolupachatelství. Dne 17. 6. 2014 podalo Městské státní zastupitelství v Praze obžalobu k Městskému soudu v Praze, pro totožný trestný čin, pro který bylo zahájeno trestní stíhání. Žalobce byl dne 8. 9. 2016 zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek, není trestným činem. Předmětný rozsudek nabyl vůči žalobci právní moci dne 31. 7. 2017. A zároveň se za nezákonné trestní stíhání žalobci omluvilo. Co se týká nároku na náhradu škody ve formě vynaložených nákladů na zpracování znaleckého posudku, zde žalovaná poukazuje na to, že analýza znaleckého posudku znaleckého ústavu Expert Group, s. r. o., nebylo v trestním řízení využito a vynaložené náklady na jeho zpracování nelze považovat za účelně vynaložené náklady, jež by vedly ke zproštění žadatele od podané obžaloby. Požadovaný nárok na náhradu škody, představující vynaložené náklady na zpracování znaleckého posudku, tak jako nedůvodný zamítl. Co se týká náhrady škody ve formě vynaložených nákladů právního zastoupení v celkové výši 632 733,20 Kč, zde žalovaná přiznala žalobci celkem částku 625 328 Kč, celkem za 238 úkonů právní služby v částce 1 840 Kč za úkon, dále za 4 úkony ve výši poloviny snížené sazby, tedy 920 Kč za úkon, a 243 režijních paušálů á 300 Kč a příslušné DPH. Žalovaná nepřiznala žalobci náhradu nákladů právního zastoupení v rozsahu jedné poloviny snížené odměny, to jest 420 Kč za úkon ze dne 12. 5. 2014 – návrh na zastavení trestního stíhání, kdy se jedná o úkon svou povahou nejbližší

- úkonům upraveným v ustanovení § 11 odst. 2 písm. d) advokátního tarifu. Co se týká účasti při výsleších svědků ve dnech 26. 6. 2013, 17. 7. 2013 a 28. 8. 2013, zde s ohledem na návaznost jednotlivých výslechů žalobkyně vypočítala čistou dobu, po kterou se výslechy konaly, a přiznala žalobci celkem odměnu za 4 úkony právní služby, namísto celkem žádaných 7 úkonů. Za účast u hlavního líčení dne 23. 8. 2016 přiznala žalobkyně na místo 3 úkonů právní služby, náhradu za 2 úkony právní služby, neboť hlavní líčení se konalo od 8.11 hod. do 11. 22. hod.
3. Podáním ze dne 18. 12. 2018, vzal žalobu částečně zpět, a to co do výše 733 328 Kč. Podáním ze dne 31. 1. 2019 žalobce ještě upřesnil zpětvzetí žaloby tak, že celková výše částky, kterou vzal zpět, činí 734 441,20 Kč, neboť žalobce vzal žalobu částečně zpět, co do částky 626 441,20 Kč, jako nároku na náhradu nákladů právního zastoupení a částky 108 000 Kč, jako náhradu nemajetkové újmy, vzniklé v důsledku trestního stíhání. Vzhledem k uvedenému soud usnesením ze dne 7. 5. 2019 řízení v tomto rozsahu zastavil. Usnesení o částečném zastavení řízení nabylo právní moci dne 6. 6. 2019.
 4. Mezi účastníky bylo v řízení nesporné, že žalobce uplatnil svůj nárok předběžně u žalované, dne 21. 12. 2017. Žalovaná v rámci předběžného projednání nároku, zaplatila žalobci částku 625 328 Kč, jako náhradu nákladů právního zastoupení a částku 108 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným trestním stíháním.
 5. Mezi účastníky byl rovněž nesporným průběh trestního stíhání žalobce, vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] tedy že proti žalobci bylo dne 26. 3. 2013 zahájeno trestní stíhání pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku, podle ustanovení § 220 odst. 1, odst. 3, trestního zákoníku a pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ustanovení § 248 odst. 2 alinea druhá odst. 4 písm. a) trestního zákoníku, spáchané ve spolupachatelství. Dne 17. 6. 2014 byla Městským státním zastupitelstvím podána obžaloba k Městskému soudu v Praze. Dne 8. 9. 2016 byl žalobce rozsudkem Městského soudu v Praze zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Předmětný rozsudek nabyl vůči žalobci právní moci dne 31. 7. 2017. Tyto skutečnosti tak nebyly předmětem dokazování.
 6. Mezi účastníky bylo dále v řízení nesporné, že žalobce vynaložil na svou obhajobu celkem částku 623 733,20 Kč, tedy že žalobce kromě částky, která byla žalovanou zaplácena v rámci předběžného projednání nároku, vynaložil na náklady obhajoby i tedy částku 6 292 Kč za úkony právní služby, které zůstaly mezi účastníky spornými. Mezi účastníky rovněž bylo v řízení nesporné, že žalobce zaplatil v souvislosti s trestním stíháním částku 263 862,28 Kč za znalecké posudky společnosti Expert Group, s. r. o.; tuto částku žalobce na základě vystavených faktur zaplatil svému obhájci, přičemž ve fakturách jako specifikace těchto plateb bylo uvedeno, že se jedná o náklady na uvedené znalecké posudky. Sporným však zůstalo, že tyto náklady byly skutečně vynaloženy ve vztahu k předmětnému znaleckému ústavu.
 7. K výzvě soudu dle ustanovení § 118a odst. 1 o. s. ř., žalobce doplnil skutková tvrzení ohledně nákladů na znalecké posudky, vypracované znaleckým ústavem Expert Group, s. r. o., uvedl, že předmětné znalecké posudky byly v rámci trestního řízení provedeny jako důkaz a zároveň došlo i k výslechu jejich zpracovatele. Předmětný znalecký posudek totiž prokazoval, že jednáním žalobce nevznikla škoda, neboť znalecký posudek stanovil, že cena posuzovaného předmětu plnění se pohybovala v obvyklém cenovém pásmu, nikoliv nad ním. Žalobce v ní poukázal na skutečnost, že první znalecký posudek, vypracovaný ke shodnému znaleckému úkolu znaleckým ústavem Česká znalecká a. s., byl usnesením Ministerstva spravedlnosti ze dne 16. 4. 2020 posouzen jako znalecký posudek, při jehož tvorbě nebylo postupováno s náležitou odbornou péčí. Pokud by nebyl znalecký posudek společnosti Expert Group, s. r. o. vypracován, mohlo by dojít k fatální chybě v trestním řízení, tedy k vydání rozhodnutí, které by mohlo mít za následek odsouzení žalobce.

8. Žalobce dále doplnil skutková tvrzení ve vztahu ke způsobené nemajetkové újmě. Trestní stíhání mělo dopad do profesní sféry žalobce, kdy byl například odvolán z funkcí u městských firem, ve kterých působil. Žalobce dále poukazuje na to, že mu usnesení o zahájení trestního stíhání bylo doručeno přímo na jednání [REDACTED] kterého se zúčastnilo i mnoho novinářů z různých médií. Díky tomuto nestandardnímu způsobu doručování písemnosti byla kauza okamžitě (v řádu několika minut) medializována a text usnesení se rychle dostal i mezi širokou veřejnost. Žalobce poukazuje na to, že k doručování usnesení o zahájení trestního stíhání došlo [REDACTED] [REDACTED] pojednávající o obvinění žalobce, tedy pouhých 6 minut od začátku jednání. Další článek byl publikovaný na webu Parlamentních listů v čase 10.38 hodin. Rychlost zveřejnění článku i přes přítomnost médií na zasedání, byla velmi udivující, protože například článek Hospodářských novin je poměrně obsáhlý a to i přesto, že na vypracování měl autor článku pouhých 6 minut od začátku jednání. Znění usnesení o zahájení trestního stíhání se na veřejnost, byť v anonymizované verzi, dostala v též samý den, kdy bylo předáno žalobci. Žalobce je toho názoru, že příčinou velkého zájmu médií a následného rozebírání věci v různých novinových a internetových člancích, je nutné přičíst především orgánům činným v trestním řízení, které nejednaly nijak diskrétně a na práva obviněných nebraly jakýkoliv ohled. Došlo tak k porušení zásady nevěřejnosti přípravného řízení, což vedlo k zásahu do osobnostních práv žalobce. Žalobce provedl komparaci případu žalobce s jinými obdobnými případy a v tomto směru odkázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 8. 2019, ve spojitosti spod sp. zn. [REDACTED] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [REDACTED] ve věci [REDACTED] D [REDACTED] H [REDACTED] kdy tímto rozsudkem soud přiznal žalobkyni částku v celkové výši 4 000 000 Kč. Jako další lze uvést případ [REDACTED] O [REDACTED] V [REDACTED] kterému za nepravdivost publikovaného článku v médiích, byla přiznána částka ve výši 700 000 Kč. Dále žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 439/2018, kde byla přiznána satisfakce ve výši 900 000 Kč.
9. Co se týká nároku na náhradu škody v podobě nákladů vynaložených v rámci obhajoby na znalecké posudky, vzal soud za prokázané z faktury vestavené společností Expert Group, s. r. o., č. [REDACTED] ze dne 22. 7. 2016, že touto fakturou byla společností Expert Group, s. r. o. vyfakturována záloha na znalecký posudek ve věci [REDACTED] ve výši 121 000 Kč. Fakturou ze dne 4. 4. 2016 č. [REDACTED] bylo společností Expert Group, s. r. o. vyfakturováno za znalecký posudek 142 862,28 Kč. Tyto částky byly fakturovány advokátní kanceláří Gřivna & Šmerda, s. r. o. Fakturou č. [REDACTED] ze dne 4. 11. 2016 byla advokátní kanceláří Gřivna & Šmerda, s. r. o., vyfakturována celkem částka 408 359,77 Kč. V rámci této faktury jsou zohledněny i zaplacené zálohy ve výši 142 862,28 Kč a 121 000 Kč. Fakturováno bylo za zpracování znaleckého posudku č. [REDACTED] a č. [REDACTED]
10. Z předložených článků na internetových serverech (Blesk.cz, Lidovky.cz, iDNES.cz, e-Metro.cz, Aktuálně.cz, Forum24.cz, Echo24.cz), vzal soud za prokázané, že uvedené informační servery opakovaně informovaly o trestní kauze žalobce, kdy v mnoha člancích je žalobce přímo jmenován, v některých člancích se rovněž objevila fotografie žalobce. Na serveru iDNES.cz vyšel článek o obvinění žalobce dne 26. 3. 2013 v 10.41 hodin, na serveru Lidovky.cz byl poměrně obsáhlý článek o obvinění pražských radní zveřejněn 26. 3. 2013 v 10.33 hodin. Uvedené internetové servery reagovaly v průběhu trestního stíhání o všech významných momentech v kauze [REDACTED] První série článku vyšla v době vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, koncem března 2013, k další vlně článků došlo kupříkladu v září roku 2015, kdy začalo hlavní líčení s obžalovanými, a z opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob k osobě žalobce vzal soud za prokázané, že žalobce byl ke dni vydání tohoto opisu, tedy dne 24. 6. 2014 bezúhonný, tedy neměl žádný zápis v evidenci rejstříku trestů.
11. Z textu usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce a dalších spoluobviněných ze dne 26. 3. 2013 a textu práce M [REDACTED] R [REDACTED] - [REDACTED] která byla

zpracována jako studentská vědecká a odborná práce v rámci studia [REDAKCE] tak vzal soud za prokázané, že usnesení o zahájení trestního stíhání obsahuje celé pasáže z této studentské práce syna žalobce M [REDAKCE] R [REDAKCE]. Tato skutečnost byla důvodem, proč žalobce prostřednictvím svého obhájce podal dne 18. 4. 2013 návrh na vyloučení policejního orgánu z vykonávání úkonů trestního řízení, kdy v odůvodnění tohoto návrhu uvedl, s poukázáním právě na plagiátorství [REDAKCE] O [REDAKCE] H [REDAKCE]. Z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE] ze dne 8. 9. 2016 vzal soud za prokázané, že tímto rozsudkem Městský soud v Praze zprostil žalobce obžaloby dle § 226 písm. b) trestního řádu. V odůvodnění rozsudku (čl. 149) soud v rámci odůvodnění uvedl, že ve věci bylo poríženo několik znaleckých posudků, které však ve svých původních podobách vykazovaly formální znaky a nesplňovaly všechny požadavky zákona o znalcích, tyto nedostatky musely být odstraňovány podrobnými výsledky zpracovatelů znaleckých posudků a jejich písemnými doplňky. Soud následně porovnává závěry znaleckých posudků znaleckého ústavu České znalecké, a. s., Grant Thornton Valuation a. s., a Expert Group, s. r. o. Na dalších dvou stranách se pak soud zabývá rozebíráním závěrů těchto znaleckých posudků. Na straně 151 rozsudku, soud závěrem hodnocení znaleckých posudků uvádí, že shledal výstupy znaleckého ústavu Expert Group, s. r. o. nepoužitelnými, když dle názoru soudu znalecký ústav Expert Group, s. r. o. nevyhověl zadanému znaleckému úkonu, když nedotáhl využití srovnávací metody k posouzení obvyklé ceny jednotlivých služeb do konce, dále soud tomuto znaleckému posudku vytkl, že jeho závěry se opíraly o znalecké analýzy věcně spadající do oblasti kybernetiky a informačních technologií, které tedy nepatřily do oboru jeho znalecké činnosti, přičemž nešel ani cestou přibrání konzultanta s oboru kybernetiky.

12. Z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. [REDAKCE] ze dne 13. 3. 2020 ve věci obžalovaných [REDAKCE] J [REDAKCE] T [REDAKCE], [REDAKCE] E [REDAKCE] V [REDAKCE], [REDAKCE] T [REDAKCE] H [REDAKCE] a J [REDAKCE] N [REDAKCE], když tito byli tímto rozsudkem zproštěni všech obvinění podle § 226 písm. b) trestního řádu, zde z odůvodnění rozsudku na čl. 34 – 35, a následně čl. 60 – 61, je zřejmé, že trestní soud v tomto případě vyšel ze závěrů znaleckého posudku právě o závěry znaleckého posudku společnosti Expert Group, soud opřel své právní hodnocení ve vztahu k naplnění objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku, ve vztahu ke způsobené škodě, když uzavírá, že její způsobení prokázáno nebylo.
13. Co se týká rozsahu nemajetkové újmy, která byla žalobci způsobena, zde soud vycházel zejména z účastnické výpovědi žalobce, a dále ze svědeckých výpovědí obou synů žalobce, a z výsledku svědků, manželky žalobce L [REDAKCE] R [REDAKCE], synů žalobce A [REDAKCE] R [REDAKCE] a M [REDAKCE] R [REDAKCE] a dále přátel a spolupracovníků žalobce, Z [REDAKCE] J [REDAKCE], [REDAKCE] V [REDAKCE] N [REDAKCE] a [REDAKCE] E [REDAKCE] V [REDAKCE]. Žalobce v rámci své účastnické výpovědi vypověděl, že jeho trestní stíhání otřásl jeho důvěrou ve stát, když v době před zahájením trestního stíhání se na magistrátu sešli lidé, kteří si byli názorově blízcí, podle žalobce vysokého morálního kreditu, a snažili se napravit věci, vzhledem k vysokému trestu, který mu hrozil a rovněž k vysoké škodě, která byla k 25 milionům, kterou měl způsobit. Žalobce cítil odpovědnost ke svým čtyřem dětem a uvedené nebezpečí trestu odnětí svobody i povinnosti hradit vysokou škodu, zvláště stresující rovněž tím, že v usnesení o zahájení trestního stíhání byla citována práce jeho syna, dále tím, že tedy dozorující státní zástupkyně byla JUDr. Dagmar Machová, která byla v jiných kauzách odvolána kvůli trestnímu stíhání a následně došlo i k pochybením ze strany JUDr. Sotoláře. Žalobce si tedy připadal, že těch podivností v průběhu jeho trestního stíhání byla celá řada, připadal si tedy jako nějaká figurka, průběh trestního stíhání přirovnává k padesátým letům. Toto pro něj bylo tedy velmi frustrující a velmi jej to zasáhlo. Co se týká dalších zásahů do jeho osobnostní sféry, žalobce zmínil to, že se přestal věnovat svým sportovním aktivitám, kterým se do té doby věnoval poměrně intenzivně; žalobce se zabývá veškerými vytrvalostními sporty, a to běžecké lyžování či dlouhé triatlony, sport byl pro něj důležitou součástí života. V průběhu trestního stíhání žalobce tyto aktivity nepodnikal, neboť byl v té době velmi frustrovaný. Po skončení trestního stíhání sice

žalobce sportuje, nicméně již se nedokázal vrátit do předchozí formy. Žalobce byl před zahájením trestního stíhání v takové formě, že se mu podařilo kupříkladu kvalifikovat se na mistrovství světa [REDAKCE] nicméně v současné době již takových výkonů není schopen dosahovat. Žalobce uvedl, že tedy v průběhu trestního stíhání trpěl nespavostí, na toto tedy bral [REDAKCE]. Žalobce se domnívá, že trestní stíhání ovlivnilo jeho politickou kariéru, když v roce [REDAKCE] byl odvolán [REDAKCE] a jeho trestní stíhání bylo pro toto záminkou. V roce [REDAKCE] byl odvolán [REDAKCE] v řadách městských firem, kde žalobce zasedal, na druhou stranu žalobce uvedl, že tedy zůstal činný v politickém dění a v roce [REDAKCE] se účastnil [REDAKCE] voleb jak na kandidátce do [REDAKCE] tak i do [REDAKCE] [REDAKCE] kde stal [REDAKCE] a následně v roce [REDAKCE] [REDAKCE]. V současné době je žalobce předsedou výboru [REDAKCE] [REDAKCE]. K jeho rodinné situaci žalobce uvedl, že v době trestního stíhání měl dvě malé děti ze současného manželství, ročník narození [REDAKCE] a dva starší syny z předchozího manželství. Syn A [REDAKCE] byl v době trestního stíhání v pubertálním věku, kdy musel tedy svým spolužákům ve škole opakovaně vysvětlovat, že jeho otec nic neprovedl. Svědkyně V [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi poukázala na speciální okolnosti jejich trestního stíhání, kdy státní zástupkyně, která dozorovala přípravné řízení, a následně podávala žalobu, je dnes sama obžalovaná za brání úplatků, a dále poukazuje na to, že soudce Sotolář v této kauze padělal protokol z jednání a byl za to kárně odsouzen. Svědkyně rovněž poukázala na zvláštní způsob doručení usnesení o zahájení trestního stíhání, kdy toto bylo tedy doručováno [REDAKCE] [REDAKCE] kdy tam byla spousta novinářů z novin a rovněž i televize, kdy tedy policisté čekali před zasedáním rady a žalobce a jeho spoluobvinění museli projít tímto kordonem novinářů. Svědkyně se rovněž vyjádřila k okolnostem zadání znaleckého posudku, uvedla, že nejprve byl tedy zpracován znalecký posudek společností Grant Thornton, ovšem zde bylo řečeno, že tento znalecký ústav je podjatý, neboť pracoval pro [REDAKCE], následně byl tedy zadán znalecký posudek společnosti Expert Group. Svědkyně uvedla, že o náklady na znalecký posudek společnosti Expert Group se obvinění podělili, nejvíc zřejmě platil pan R [REDAKCE] zřejmě tedy polovinu nákladů na znalecký posudek společnosti Expert Group.

14. Svědkyně V [REDAKCE] dále potvrdila, že žalobce byl v průběhu trestního stíhání pod velkým stresem a to i s ohledem na to, že měl v době trestního stíhání dvě malé děti. Svědkyně dále uvedla k okolnostem zadání znaleckého posudku znaleckému ústavu Expert Group, s.r.o., že pro obviněné bylo zadání znaleckého posudku zcela zásadní záležitostí, neboť měli obavu, že pokud znalecký posudek nebude zadán, bude soud vycházet z neobjektivního znaleckého posudku České znalecké, a.s. Svědkyně V [REDAKCE] rovněž potvrdila, že hlavním z argumentů, proč byl žalobce odvolán z funkce [REDAKCE] bylo jeho trestní stíhání.
15. Rovněž svědek N [REDAKCE] se vyjadřoval k okolnostem doručení usnesení o zahájení trestního stíhání obviněným a to těsně před jednáním [REDAKCE]. Svědek potvrdil, že na místě bylo přítomno velké množství novinářů a obvinění tak byli konfrontováni v podstatě v přímém přenosu s tím, že byli policií obviněni. Svědek N [REDAKCE] rovněž potvrdil skutečnost, že žalobce byl v roce [REDAKCE] odvolán z funkce [REDAKCE] a stal se řadovým zastupitelem a záminkou k tomuto odvolání bylo jeho trestní stíhání. K zadání znaleckého posudku se svědek vyjádřil tak, že tento znalecký posudek měl být protiváhou znaleckého posudku České znalecké, a.s..
16. Co se týká dopadu trestního stíhání do volnočasových aktivit žalobce, k tomu se vyjádřil svědek Z [REDAKCE] J [REDAKCE] který je blízkým přítelem žalobce. Uvedl, že žalobce v průběhu trestního stíhání zcela přestal s vytrvalostními sporty, které provozoval před zahájením trestního stíhání a situace se vrací k normálu pouze pomalu, až v posledních dvou letech. Trestní stíhání vzalo žalobci jakoukoli energii do volnočasových aktivit. Žalobce byl trestním stíháním a jeho možnými dopady na celkovou situaci jeho rodiny velmi stresován. Obával se, co by se stalo, pokud by se měl hradit škodu, která mu byla v rámci trestního stíhání kladena za vinu.

17. Manželka žalobce se k dopadům trestního stíhání na žalobce vyjádřila tak, že žalobce měl v důsledku trestního stíhání určité psychické problémy, které však neřešil vyhledáním odborné pomoci. Pouze po určitou dobu bral [REDACTED]. Svědkyně však v období po trestním stíhání měla velké psychické problémy, kdy celá situace na ni zpětně dolehla a musela vyhledat psychologickou pomoc. Svědkyně dále uvedla, že žalobce byl v důsledku trestního stíhání velmi pasivní, neměl energii na plánování nějakých volnočasových aktivit, dovolených apod.
18. Staršího syna žalobce M [REDACTED] R [REDACTED] v rámci své výpovědi uvedl, že pro celou rodinu bylo trestní stíhání žalobce obrovským šokem. Syn žalobce to do určité míry považoval na pomstu za kroky nového vedení [REDACTED]. Svědek poukazyval rovněž na skutečnost, že usnesení o zahájení trestního stíhání, resp. jeho právní kvalifikace, je ze 100 % plagiátem jeho práce, kterou psal v prvním ročníku [REDACTED]. Svědek rovněž uvedl, že žalobce trpěl v důsledku trestního stíhání nespavostí a dále uvedl, že důsledku trestního stíhání se od něj odklonili někteří z jeho přátel ze sportovního prostředí. U svědka se projeví zdravotní problémy, kdy když byl předvolán k výslechu k soudu, v důsledku nervového vypětí před tímto zkolaboval. Co se týká rozpoložení svého otce v průběhu trestního stíhání, svědek uvedl, že byl velmi podrážděný, strhaný, nepozorný. Stále myslel pouze na trestní stíhání, jinak byl myšlenkami jinde. Svědek se rovněž vyjádřil k otázce odvolání žalobce z funkce [REDACTED]. Uvedl, že záminkou pro určité křídlo politické strany [REDACTED] které žalobce odvolalo, bylo právě trestní stíhání žalobce.
19. Rovněž druhý ze synů se vyjádřil tak, že souvislosti s trestním stíháním otce měl problémy ve škole, kdy kupř. na hodině základů společenských věd musel vysvětlovat kauzu svého otce a obhajovat jej před spolužáky. Rovněž tento syn vypověděl, že žalobce v průběhu trestního stíhání unavený, podrážděný, omezil veškeré své sportovní aktivity, styky s lidmi.
20. Na zasedání krajského předsednictva [REDACTED] konaného dne [REDACTED] se krajské předsednictvo dohodlo, že na kandidátku pro nadcházející volby do [REDACTED] nebude nominovat osoby, u nichž by bylo riziko, že budou napadány médii (viz. usnesení z tohoto zasedání ze dne [REDACTED]).
21. Co se týká sporných úkonů právní služby v rámci obhajoby, ze spisu Městského soudu v Praze sp. zn. [REDACTED] a to z protokolu o výslechu obviněného [REDACTED] T [REDACTED] H [REDACTED], [REDACTED] ze dne 26. 6. 2013, z protokolu o výslechu svědka J [REDACTED] N [REDACTED] ze dne 26. 6. 2013, z protokolu o výslechu svědkyně L [REDACTED] D [REDACTED] ze dne 28. 8. 2013 a z protokolu o výslechu svědka M [REDACTED] W [REDACTED] ze dne 28. 8. 2013 vzal soud za prokázané, že dne 26. 6. 2013 trvaly výslechy obviněných od 10.00 do 10.25 hodin a následně od 11.40 do 12.55, dne 28. 8. 2013 trvaly výslechy od 10.05 do 11. 25 hodin a dále od 13.00 do 15.40 hodin. V prvním případě tedy trvaly výslechy 1 hodiny 40 minut, v případě druhém trvaly výslechy celkem 3 hodiny.
22. Po právní stránce posoudil soud věc následovně:
23. Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) [dále jen „OdpŠk“] stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
24. Podle § 2 OdpŠk se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit.
25. Podle § 3 OdpŠk stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, („úřední osoby“), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona („územní celky v přenesené působnosti“).

26. Podle § 5 písm. a), b) OdpŠk stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.
27. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
28. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
29. Podle § 9 odst. 1 OdpŠk má právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.
30. Podle § 26 OdpŠk pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.
31. V řízení nebylo sporu o tom, že žalobce u žalované uplatnil svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen částečně po uplynutí šestiměsíční lhůty k projednání nároku a po podání žaloby, věc proto může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).
32. V řízení bylo prokázáno, že proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání, které bylo zahájeno usnesením Policie ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura České Budějovice ze dne 26. 3. 2013, č.j. [REDAKCE] kdy žalobce byl stíhán pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ust. § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku a pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ust. § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle § 43 tr. zákoníku. Žalobce byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2016 zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b), neboť v žalobním návrhu označený skutek nebyl trestným činem. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je tak nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk, neboť v daném případě trestní stíhání neskončilo pravomocným odsouzením (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003 sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě tak byl naplněn první z předpokladů vzniku odpovědnosti státu za škodu či nemajetkovou újmu, tedy vydání nezákonného rozhodnutí. Soud dále zkoumal, zda byly dány i další z předpokladů vzniku odpovědnosti státu, tedy vznik škody či nemajetkové újmy na straně žalobce a příčinná souvislost mezi vydání nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Pokud jsou splněny tyto tři předpoklady vzniku odpovědnosti státu za škodu, pak se stát této odpovědnosti nemůže zprostit.
33. V řízení bylo rovněž prokázáno, že na straně žalobce vznikla škoda v podobě uhrazených nákladů obhajoby, když se jedná o takové náklady, které byly poškozeným účelně vynaloženy na dosažení pro žalobce příznivého rozhodnutí, v daném případě zprošťujícího rozsudku. Je tedy dány příčinná souvislost mezi trestním stíháním žalobce, které skončilo zprošťujícím rozsudkem a škodou v podobě nákladů obhajoby, které v řízení vynaložil. Vzhledem k tomu, že soudu nepřisluší, aby posuzoval, zda z hlediska taktiky obhajoby bylo potřebné, aby se obhájce účastnil některých úkonů právní služby, soud pouze posuzoval, zda obhájce vykonal úkony právní služby tak, jak byly žalobcem tvrzeny a obhájcem účtovány (srov. rozsudek KS Hradec Králové sp. zn. [REDAKCE]). Výše odměny byla stanovena v souladu s ust. § 31 odst. 3 OdpŠk podle zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně, tedy podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. o odměně advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“). Soud vycházel z ustanovení

advokátního tarifu platného v době, kdy byly jednotlivé úkony právní služby konány. Dle ust. § 10 odst. 3 písm. c) AT ve znění účinném do 31. 12. 2013 při obhajobě v trestním řízení, nejde-li o věc podle odst. 2, se považuje za tarifní hodnotu částka 30 000 Kč, jde-li o trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje 5 let a nepřevyšuje 10 let. Žalobci pro trestnou činnost, pro kterou byl stíhán, hrozil trest odnětí svobody v sazbě od 2 do 8 let. V souladu s ust. § 7 AT tak sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činila 2 300 Kč. Vzhledem tomu, že obhájce žalobce v daném případě zastupoval několik obviněných v souladu s ust. § 12 odst. 4 je třeba uvažovat mimosmluvní odměnu sníženou o 20%, tedy 1 840 Kč. Advokát má rovněž nárok na náhradu hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby a to v paušální částce 300 Kč na jeden úkon právní služby, v souladu s ust. § 13 AT.

34. Co se týká nároku na náhradu škody v podobě nákladů obhajoby žalobce, zde zůstaly sporné tyto úkony právní služby: dne 12. 5. 2014 návrh na zastavení trestního stíhání, kdy žalobce nárokoval odměnu dle § 11 odst. 1 písm. d) AT ve výši 1 840 Kč, žalovaná však přiznala žalobci pouze náhradu odměny advokáta v poloviční výši. Dále zůstal sporným úkon účasti na výslechu spoluobviněného T H a na výslechu spoluobviněného J N dne 26. 6. 2013, kdy žalobce požaduje celkem 2x 1 840 Kč a 2 režijní paušály a dále výslechy dne 28. 8. 2013, kdy žalobce požaduje částku 1 840 Kč + 3 680 Kč a dále 3x 300 Kč.
35. V daném případě nebylo sporu o tom, že uvedené úkony právní služby byly skutečně vykonány, sporná byla však výše vyúčtované odměny. Co se týká účasti obhájce žalobce na shora uvedených výsleších, soud se zde zabýval otázkou, zda je na místě jednotlivé vyšetřovací úkony v přípravném řízení, které jsou konány před stejným orgánem, zpravidla na stejném místě a pokud na sebe navazují a jsou skončeny v průběhu dvou hodin, hodnotit jako jeden úkon. Pokud na sebe jednotlivé vyšetřovací úkony navazují za uvedených podmínek, je třeba sečíst čas jednotlivých úkonů a spočítat tak celkový počet účtovaných úkonů. K tomuto výkladu dospěla rozhodovací praxe (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. a usnesení Krajského soudu v Plzni sp. zn. apod.). V případě výslechu dne 26. 6. 2013 tak činila celková doba výslechu 1 hodinu 40 minut, žalobci tak za tento den náleží odměna advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 1 840 Kč + 1 režijní paušál á 300 Kč. Žalobci za tento však rovněž náleží náhrada na ztrátu času za časovou prodlevu mezi jednotlivými výslechy a to v rozsahu 3 půlhodin á 100 Kč, celkem tedy 300 Kč. Co se týká výslechu dne 28. 8. 2013, zde celková doba trvání výslechu činila 3 hodiny, žalobce tak má nárok na 2 úkony právní služby á 1 840 Kč, tedy 3 680 Kč a dále na 2 režijní paušály á 300 Kč, tedy celkem 600 Kč. Dále má žalobce nárok na náhradu za ztrátu času za prodlevu mezi oběma výslechy a to v rozsahu 4 půlhodin á 100 Kč, celkem tedy 400 Kč. Náhradu za úkony obhajoby v uvedeném rozsahu již žalovaná žalobci uhradila a žalobce vzal v tomto rozsahu žalobu zpět. Žalobce tak má dále nárok na náhradu za ztrátu času v celkovém rozsahu 7 půlhodin á 100 Kč, tedy 700 Kč a příslušné DPH z této částky, celkem tedy 847 Kč. Co se týká úkonu – návrhu na zastavení trestního stíhání ze dne 12. 5. 2014, zde soud dospěl ke stejnému závěru jako žalovaná, že tento úkon je třeba hodnotit v souladu s ust. § 11 odst. 2 písm. d) AT per analogiam jako úkon, za který náleží mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny. Tato již byla žalovanou přiznána. Zbývající část ve výši 920 Kč soud tedy zamítl. Celkem zamítl soud požadovanou část obhajného ve výši 5 445 Kč.
36. Žalobce dále požaduje náklady vynaložené na znalecký posudek společnosti Expert Group s.r.o. v celkové výši 263 862,28 Kč. Soud se zde zabýval otázkou, zda náklady na tento znalecký posudek byly v rámci obhajoby vynaloženy účelně a zda měly význam pro konečné rozhodnutí ve věci, tedy vydání zprošťujícího rozsudku ve prospěch žalobce. Předmětný znalecký posudek byl v rámci trestního řízení proveden k důkazu, byli vyslýcháni rovněž jeho zpracovatelé. Účelem znaleckého posudku bylo vyvrátit závěry původně orgány činnými v trestním řízení zadaného znaleckého posudku společnosti Česká znalecká, a.s. Tento posudek se zabýval otázkou, zda byla skutkem popsáním v obžalobě způsobena škoda a v jaké výši. Je nepochybné, že

z pohledu žalobce byla tato otázka otázkou zásadní pro posouzení naplnění skutkové podstaty trestných činů, pro které byl žalobce obžalován. Přesto, že JUDr. Alexandr Sotolář v rámci jím vydaného zprošťujícího rozsudku ze dne 8. 9. 2016 nakonec své odůvodnění o závěry tohoto znaleckého posudku neopřel, je zřejmé, že tento důkaz nepovažoval za nadbytečný, když jej v rámci dokazování provedl a to nejen tedy důkaz znaleckým posudkem, ale rovněž vyslechl jeho zpracovatele. Soud se tak domnívá, že je na místě v daném případě náklady vynaložené na vyhotovení tohoto znaleckého posudku žalobci přiznat, když otázka, kterou tento znalecký posudek v rámci zadaného znaleckého úkonu řešil, byla zásadní pro posouzení naplnění skutkové podstaty trestných činů, které byly žalobci kladeny za vinu. Je naprosto pochopitelné, že žalobce se snažil všemi v úvahu připadajícími prostředky prokázat svou nevinu. Obžaloba byla postavena na závěrech znaleckého posudku České znalecké a.s.; na základě tohoto znaleckého posudku byla stanovena škoda, kterou měl žalobce svou trestnou činností způsobit. Vyvrácení závěrů tohoto znaleckého posudku bylo z pohledu obhajoby zcela zásadní. Vzhledem k uvedenému by se soudu jevilo jako nespravedlivé žalobci náhradu takto vynaložených nákladů obhajoby nepřiznat, když v řízení bylo prokázáno, že žalobce tyto náklady na znalecké posudky skutečně uhradil. Soud tak přiznal na nákladech vynaložených na znalecké posudky společnosti Expert Group s.r.o. částku 263 862 Kč.

37. Co se týká požadavku na odškodnění nemajetkové újmy a to peněžitým zadostiučiněním ve výši 5 000 000 Kč a poskytnutím písemné omluvy a uveřejnění této omluvy ve vybraných periodikách k tomu je třeba uvést následující. Obecně je možné konstatovat, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život stíhané osoby, na které je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. Nález ÚS ČR ze dne 31. 3. 2015, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, jeho cti a dobré pověsti a to tím spíš, jedná-li se o obvinění liché, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. Nález Ústavního soudu ČR ze dne 17. 6. 2008 sp. zn. II. ÚS 590/08). V daném případě soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním žalobce došlo k zásahu do jeho osobnostních práv, došlo k omezení cti a dobré pověsti, což mělo dopad zejména do jeho profesní sféry a rovněž do jeho soukromého osobního života. Při stanovení formy a výše zadostiučinění soud vycházel především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobním sféře poškozeného, přičemž přihlédl i o okolnostech, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ust. § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku a pro trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ust. § 248 odst. 2 alinea druhá, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle ust. § 23 tr. zákoníku. Žalobci hrozil trest odnětí svobody v trvání 2-8 let. Žalobce měl svou trestnou činností způsobit škodu v rozsahu 24 873 384 Kč. Trestní stíhání žalobce trvalo od 26. 3. 2013 do 31. 7. 2017, tedy po dobu 4 let a 4 měsíců. Žalobce byl tedy poměrně dlouhou dobu ve stavu nejistoty, jak jeho trestní stíhání skončí. Trestní stíhání žalobce bylo součástí rozsáhlého trestního stíhání celé skupiny obviněných v souvislosti s tzv. kauzou [REDAKCE] a kauza byla vnímána jako velká korupční kauza, trestní stíhání žalobce bylo značně medializováno. Toto mělo vliv na značné společné stigma žalobce. Negativní pocity žalobce z průběhu trestního stíhání umocnila rovněž skutečnost, že orgány činné v trestním řízení použily v odůvodnění rozhodnutí o zahájení jeho trestního stíhání doslovné pasáže ze studentské práce syna žalobce. Obavu žalobce o objektivitu trestního stíhání dále prohloubila skutečnost, že dozorcím státním zástupcem v rámci přípravného jednání a státním zástupcem, který zpracovával obžalobu byla JUDr. Dagmar Máchová, jejíž jméno bylo spojováno s řadou politicky citlivých kauz a která je v současné době stíhána pro únik informací z trestních stíhání v tzv. kauze [REDAKCE]. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy hrozbu možného vysokého trestu odnětí svobody, délku trestního stíhání a s tím spojeného období

- nejistoty, konkrétních okolností trestního stíhání prohlubujících nedůvěru žalobce v nestranné konání orgánů činných v trestním řízení a rovněž s ohledem na povahu trestné činnosti a rozsáhlou medializaci případu, soud dospěl k závěru, že je na místě poskytnout za nemajetkovou újmu zadostiučinění v penězích. Forma a výše finančního zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání i nad rámec konstatování porušení práva je na místě pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2813/2011).
38. Výše zadostiučinění přiznána dle § 31 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. na základě na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo jeho zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznanému v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných věcích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhradu nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy je v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlí, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16. 9. 2015 30 Cdo 1747/2014, vydaném ve sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 6/2016 pod R 67/2016).
39. Soud při stanovení výše peněžitého odškodnění postupoval v souladu s citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu a snažil se nalézt případy, které by se s případem žalobce v podstatných rysech shodovaly. Žalobce na výzvu soudu označil rozhodnutí ve věcech, které dle jeho názoru mají s projednávanou věcí shodné znaky a poukázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 8. 2019 pod sp. zn. [redacted] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] ve věci [redacted] D [redacted] H [redacted]. V tomto rozsudku soud žalobkyni přiznal částku ve výši 4 000 000 Kč, kdy celá věc žalobkyně se týkala nepravdivého článku v médiích. Jako další příklad žalobce uvedl případ [redacted] O [redacted] V [redacted] kterému za nepravdivost publikovaného článku v médiích byla přiznána částka ve výši 700 000 Kč. Dále poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu pod sp. zn. 30 Cdo 439/2018 ve spojitosti s rozsudkem Městského soudu v Praze pod sp. zn. [redacted] kdy žalobcům byla jako satisfakce přiznána částka 900 000 Kč. Podle názoru soudu tyto případy, na které žalobce poukázal, nejsou s daným případem obdobné, naopak jedná se o případy skutkově zcela odlišné, kdy nebyl odškodňován nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí dle zák. č. 82/1998 Sb., ale jednalo se o odškodnění zásahu do osobnostních práv ze strany médií.
40. Soud by naopak rád poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2017 sp. zn. 30 Cdo 71/2017, kterým bylo odmítnuto dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2016 č.j. [redacted]. Ve věci rozhodoval v I. stupni Obvodní soud pro Prahu 2 pod sp. zn. [redacted]. V daném případě soud odškodňoval majetkovou újmu vzniklou v důsledku nezákonného trestního stíhání pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, trestní stíhání bylo značně medializováno a značně zasáhlo do osobnostní sféry žalobce (vliv na rodinný, společenský a profesní život, ztrátovost manažerské funkce, znatelné snížení příjmu a vliv na kariérní růst). Poškozený byl trestně stíhán v souvislosti s výkonem svého povolání a hrozil mu trest odnětí svobody v trvání odnětí 2 až 8 let. Trestní stíhání trvalo 1 rok a 9 měsíců a bylo značně medializováno. Tento případ se tak vzhledem k obdobné trestné činnosti, hrozbou stejného trestu a obdobných zásazích

do profesního života žalobce jeví soudu jako srovnatelný. Trestní řízení však trvalo mnohem kratší dobu, než v případě žalobce. V daném případě bylo poškozenému přiznáno zadostiučinění ve výši 170 000 Kč.

41. Soud by dále rád poukázal na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 20. 5. 2019 č.j. [REDAKCE] na které bylo následně potvrzeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2019 č.j. [REDAKCE] kdy se jednalo o odškodnění nemajetkové újmy v důsledku nezákonného trestního stíhání pro trestný čin přijímání úplatku podle § 60 odst. 1, 4 písm. a) tr. zákona a porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona. Tato kauza byla rovněž značně medializována, délka trestního stíhání činila 3 roky a 10 měsíců a poškozenému hrozil trest odnětí svobody v trvání 2 až 8 let. V tomto případě byla prokázána újma žalobce v profesní sféře a rovněž značné dopady do rodinného a společenského života. V daném případě bylo přiznáno zadostiučinění ve výši 460 000 Kč. Poškozený byl stíhán vazebně.
42. Soud případ dále porovnal rovněž se případem rozhodovaným vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 2 rozsudkem ze dne 11. 4. 2019 č.j. [REDAKCE] který byl následně potvrzen i odvolacím soudem. Žalobci bylo v tomto řízení přiznáno odškodnění ve výši 441 000 Kč. V tomto případě šlo o trestní stíhání pro trestný či zjednaní výhody při zadávání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku v souběhu s trestným činem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Věc byla značně medializována, poškozený byl osobou veřejně známou. Poškozenému hrozil trest odnětí svobody v trvání 2 až 8 let. Trestní stíhání trvalo 5 let a 3 měsícem. V daném případě došlo k zásahu žalobce do jeho osobního, profesního, rodinného a společenského života, došlo k poškození na cti, dobré pověsti. Před trestním stíháním byl poškozeným úspěšným politikem na regionální i celorepublikové úrovni. V důsledku trestního stíhání došlo k přerušování jeho politické kariéry.
43. Soud by dále rád poukázal na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. 6. 2020 č.j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 3. 2. 202. Žalobci bylo v tomto řízení přiznáno odškodnění ve výši 460 000 Kč. V daném případě byl žalobce stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu podplácení dle ust. § 161 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona a pokračujícího trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle ust. § 255 odst. 1, 3 tr. zákona spáchaného ve formě úcastenství. Žalobci hrozil shodný trest odnětí svobody, tedy v trvání 2-8 let. Rovněž v daném případě měl žalobce způsobit svou trestnou činností značnou škodu a to ve výši 337 mil. Kč. Předmětné trestní stíhání probíhalo po dobu tří let a 10 měsíců. Tato trestní kauza byla značně medializována, prokázány byly dopady zejména do profesní sféry žalobce. Naopak nebyly prokázány dopady do rodinného a osobního života žalobce.
44. V tomto řízení bylo prokázáno, že u žalobce došlo k zásahu do jeho osobnostních práv a to v jeho osobním, rodinném životě a z části i profesním životě. Žalobce po dobu trestního stíhání trpěl značným stresem a nespavostí, kterou řešil medikamenty. Byl v obrovském stavu nejistoty s ohledem na to, že v době trestního stíhání měl celkem 4 děti, z toho dvě nezletilé, v době zahájení trestního stíhání žalobce ve věku [REDAKCE]. Žalobci by v případě jeho odsouzení kromě trestu odnětí svobody hrozila rovněž povinnost nahradit škodu způsobenou trestnou činností ve výši cca 25 mil. Kč, což by bylo pro rodinu žalobce likvidační; žalobce se obával, že tímto byla vážně ohrožena jeho rodina. Rovněž manželka žalobce byla v důsledku trestního stíhání žalobce pod značným tlakem, trpěla psychickými problémy a pro tyto psychické problémy, které označila za [REDAKCE] musela vyhledat profesionální pomoc. Žalobce se v důsledku trestního stíhání přestal věnovat svým koníčkům a to zejména vytrvalostním sportům, kdy před zahájením trestního stíhání se zúčastnil mezinárodních závodů ve vytrvalostním běhu a v triatlonu. Trestním stíháním trpěli rovněž oba starší synové žalobce, kteří se skutečností, že jejich otec je trestně stíhán, když jeho kauza byla značně medializována, museli vyrovnávat

v rámci svých studií na vysoké a střední škole. V řízení byl prokázán rovněž dopad do profesní sféry žalobce, když trestní stíhání žalobce bylo záminkou pro jeho odvolání z pozice [REDAKCE]. Co se týká další politické kariéry, v následujících [REDAKCE] volbách v roce [REDAKCE] byl žalobce zařazen na kandidátku [REDAKCE] jak do [REDAKCE] tak pouze do [REDAKCE]. Po volbách byl [REDAKCE]. Jeho politickou kariéru tak trestní stíhání ovlivnilo pouze částečně. Je však pravděpodobné, že trestní kauza [REDAKCE] do značné míry ovlivnila výsledky voleb do [REDAKCE] přímo v případě žalobce však soud shledal pouze mírný dopad do jeho profesní sféry, když tento i v následujících volebních obdobích úspěšně působil v komunální politice. Při porovnání s jinými případy tak soud dospěl k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu, která vznikla výrobcí v důsledku nezákonného trestního stíhání, je částka 450 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobci již byla žalovanou v rámci předběžného projednání nároku přiznána částka 108 000 Kč, soud žalobci tedy tímto rozsudkem přiznal částku 342 000 Kč. Ve zbývající části požadovaného peněžitého zadostiučinění, tedy co do částky 4 550 000 Kč, soud žalobu zamítl.

45. Co se týká požadavku žalobce na písemnou omluvu žalované v žalobcem navrhaném znění, zde je třeba poznamenat, že žalovaná v rámci předběžného projednání nároku zaslala žalobci omluvný dopis ze dne 31. 10. 2018, kterým vyslovila žalobci omluvu a konstatovala nezákonnost a nedůvodnost trestního stíhání žalobce. Proto tento požadavek žalobce soud považoval na nadbytečný, neboť tato forma kompenzace již byla žalovanou poskytnuta.
46. Žalobce dále požadoval po žalované zveřejnění omluvy žalované ve vybraných periodikách. Je třeba poznamenat, že odkazů na internetové stránky, které byly v řízení provedeny k důkazu je zřejmé, že média informovala o trestním stíhání žalobce po celou jeho dobu, tedy přinesla informace i o zproštění žalobce. Pokud žalobce považoval uveřejnění informací o skončení svého trestního stíhání zprošťujícím rozsudkem za nedostatečnou, měl možnost domáhat se po jednotlivých médiích ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 46/2000 Sb., tiskového zákona uveřejnění dodatečného sdělení o konečném výsledku jeho trestního stíhání. Proto se tato forma zadostiučinění soudu rovněž jevila nadbytečnou.
47. Ve výroku o náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 146 odst. 2 o.s.ř.. V tomto řízení byl úspěšný žalobce v převážné míře, neboť v části předmětu řízení, kdy požadoval náhradu škody v podobě nákladů na obhajobu soud zamítl pouze nepatrnou část tohoto nároku; v převážné míře byl tento nárok žalobce uspokojen žalovanou v rámci předběžného projednání nároku; v této části byla žaloba vzata zpět pro chování žalované po podání žaloby, když žalovaná až dne 31. 10. 2018, tedy po podání žaloby a uplynutí 6měsíční lhůty podle § 15 odst. 1 Odšk. zák., žalobci sdělila, že v tomto rozsahu nárok žalobce uznala, a tuto částku žalobci následně vyplatila. Ohledně tohoto nároku je tak namíste přiznat žalobci náklady řízení podle ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř. Co se týká nákladů vynaložených na znalecké posudky, zde byl žalobce úspěšný. Co do požadavku na odškodnění nemajetkové újmy byl žalobce úspěšný co do základu, navíc i zde žalovaná plnila z části v rámci předběžného projednání nároku.
48. Náklady řízení tvoří náklady právního zastoupení, které se sestávají z odměny advokáta za jednotlivé úkony právní služby dle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) - dále jen AT. Za období do částečného zastavení (v právní moci dne 6. 6. 2019) řízení činila tarifní hodnota 940 037,28 Kč (890 037,28 Kč za náhradu škody a 50 000 Kč za nemajetkovou újmu a odměna advokáta za 1 úkon právní služby tedy 12 100 Kč. Za toto období vykonal právní zástupce žalobce celkem 5 účelných úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, sepis žaloby, porada před částečným zpětvzetím žaloby, sepis částečného zpětvzetí žaloby a doplnění částečného zpětvzetí žaloby). Za předběžné uplatnění nároku žalobci náhrada nákladů nepřísluší a shodně tedy ani za poradu s tímto. Účelným se nejeví ani porada před sepisem žaloby, když k tomuto účelu slouží první

porada při převzetí věci. Po částečném zastavení řízení činila tarifní hodnota 314 709,28 Kč odměna advokáta tedy 9 580 Kč za jeden úkon právní služby. Zde náleží odměna advokáta za celkem 7 úkonů právní služby (3x účast na jednání soudu a 2x písemné podání ve věci o samé, 2x porada s klientem – ostatní porady s klientem nepovažuje soud za účelné) žalobci dále náleží 12 režijních paušálů á 300 Kč, DPH ve výši 162 704 Kč a náklady na zaplacený SOP ve výši 4 000 Kč. Celkem činí náklady řízení částku 162 704 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný, nebo povinná dobrovolně povinnost, která jim byla uložena vykonatelným rozsudkem, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na exekuci.

Praha 6. května 2021

Mgr. Lucie Šenková v.r.
soudkyně